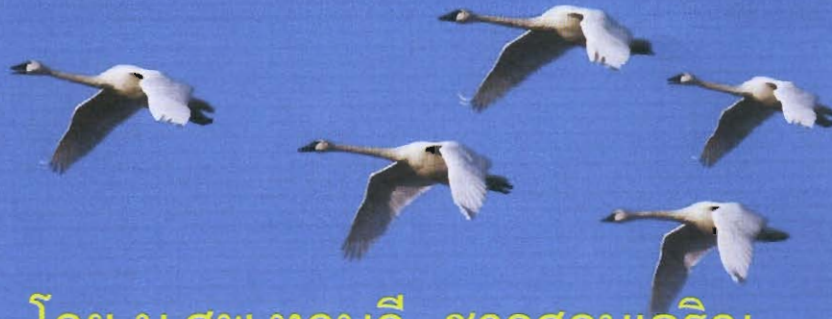
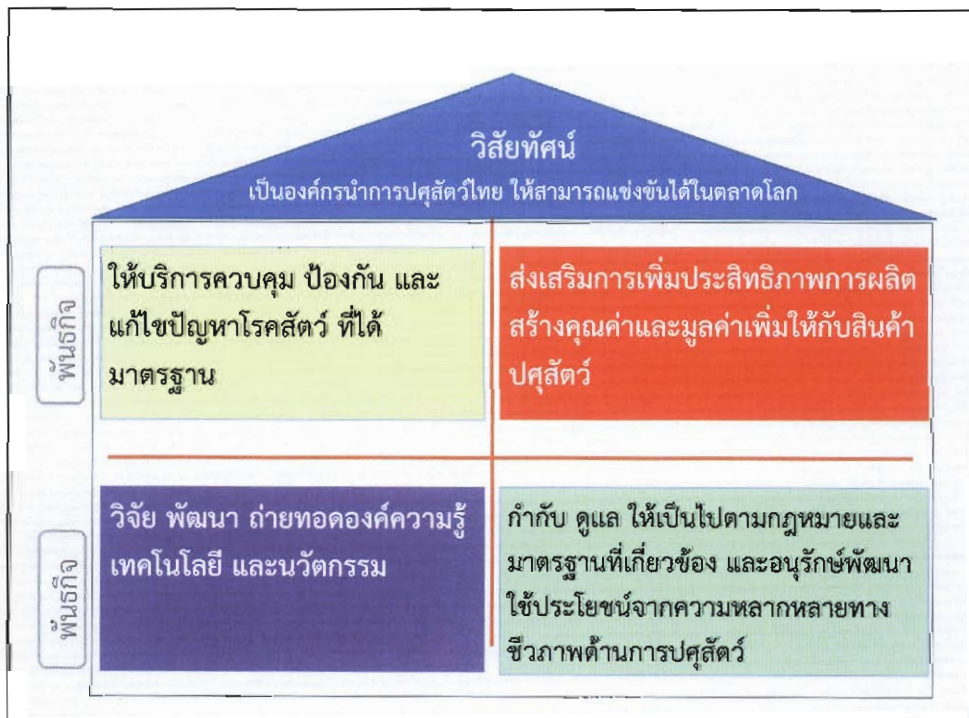
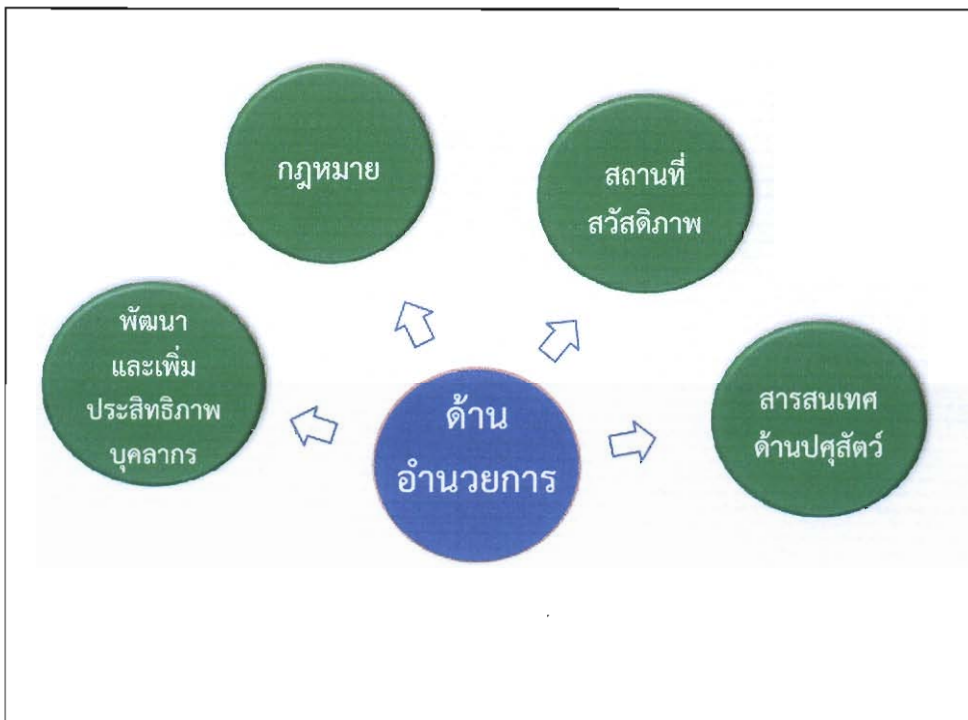

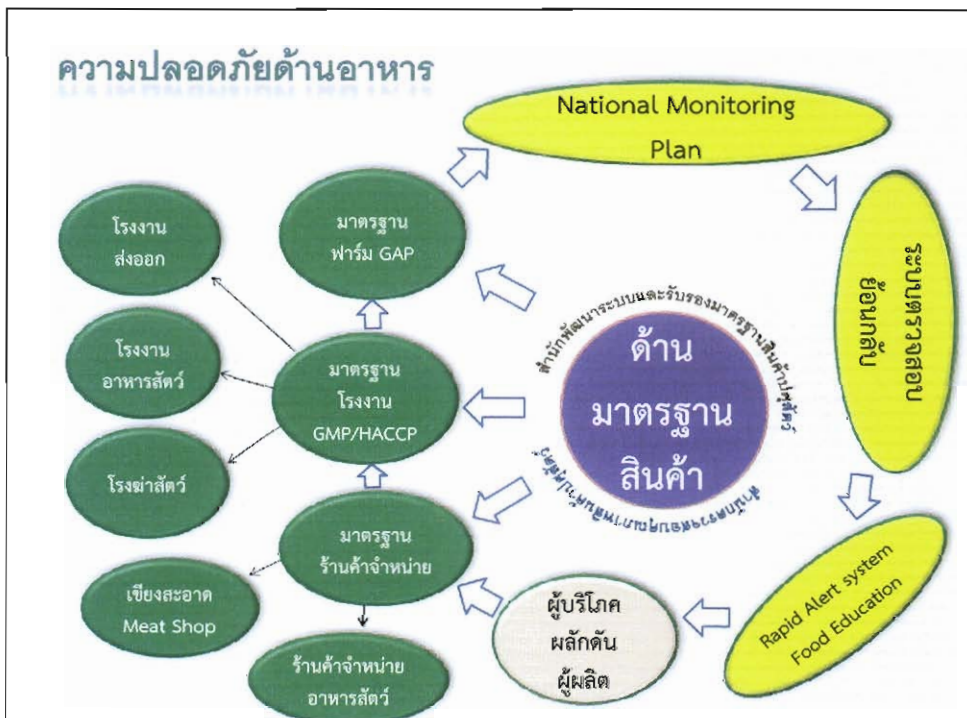
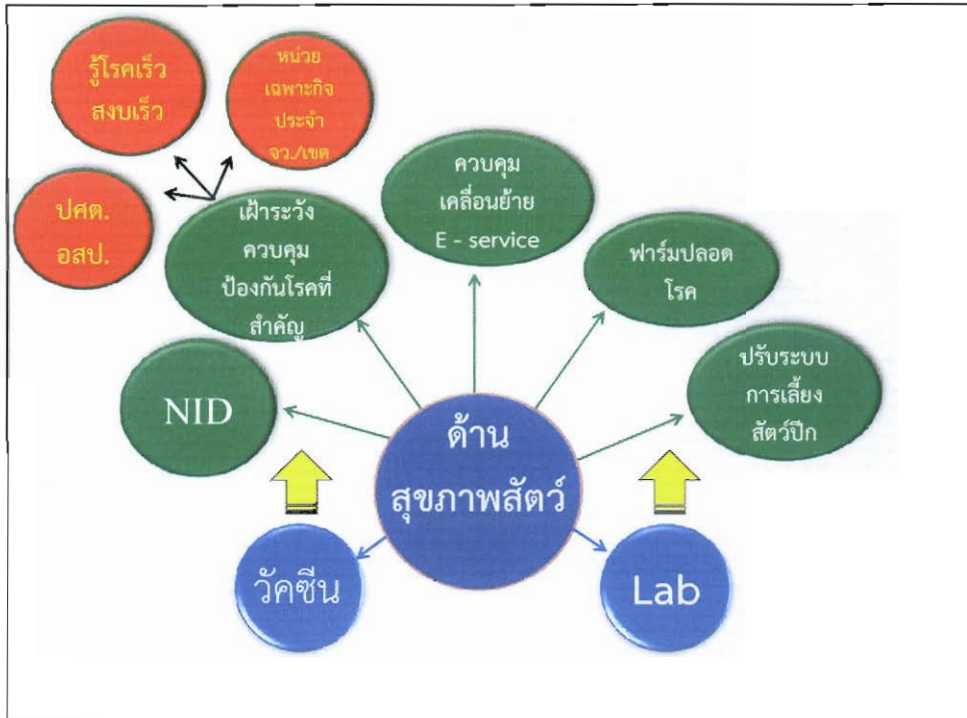
กรมอบนโยบายการปฏิบัติราชการ ประจำปี 2556

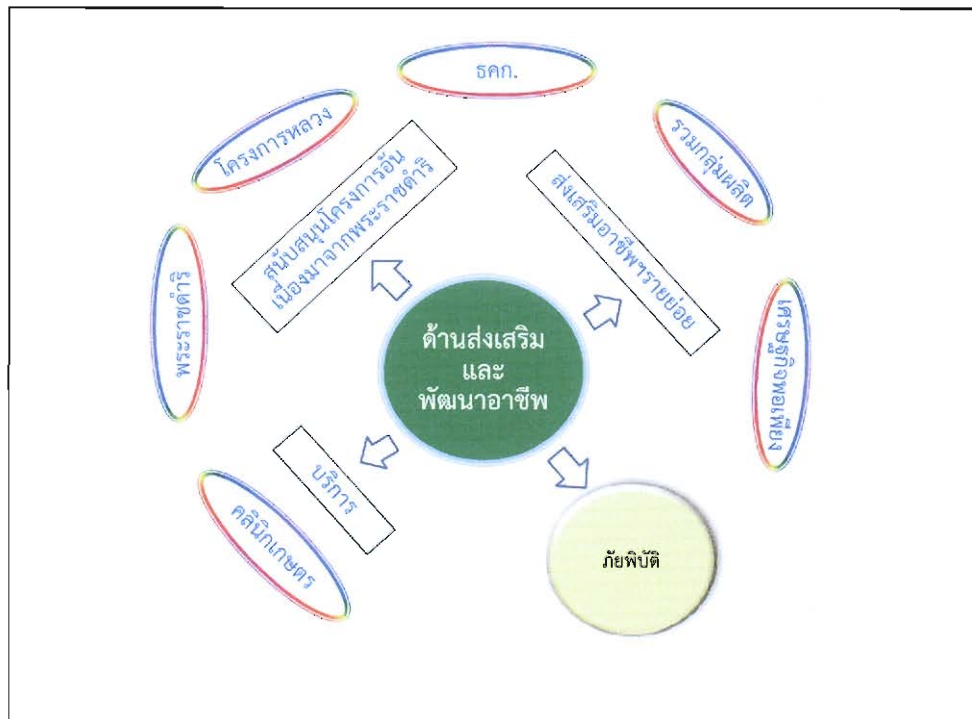
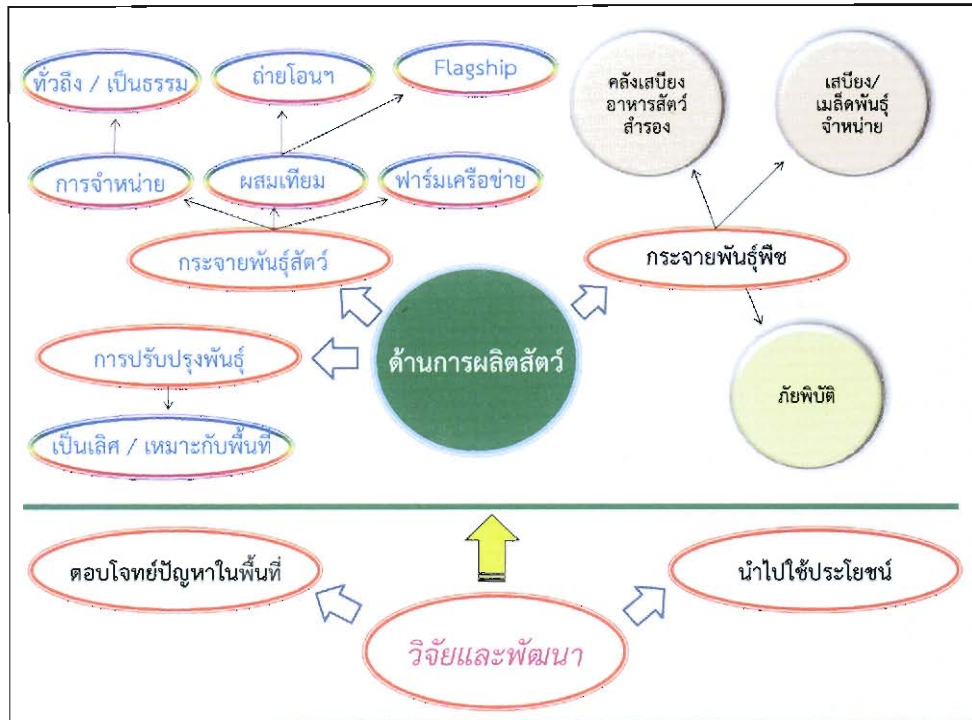

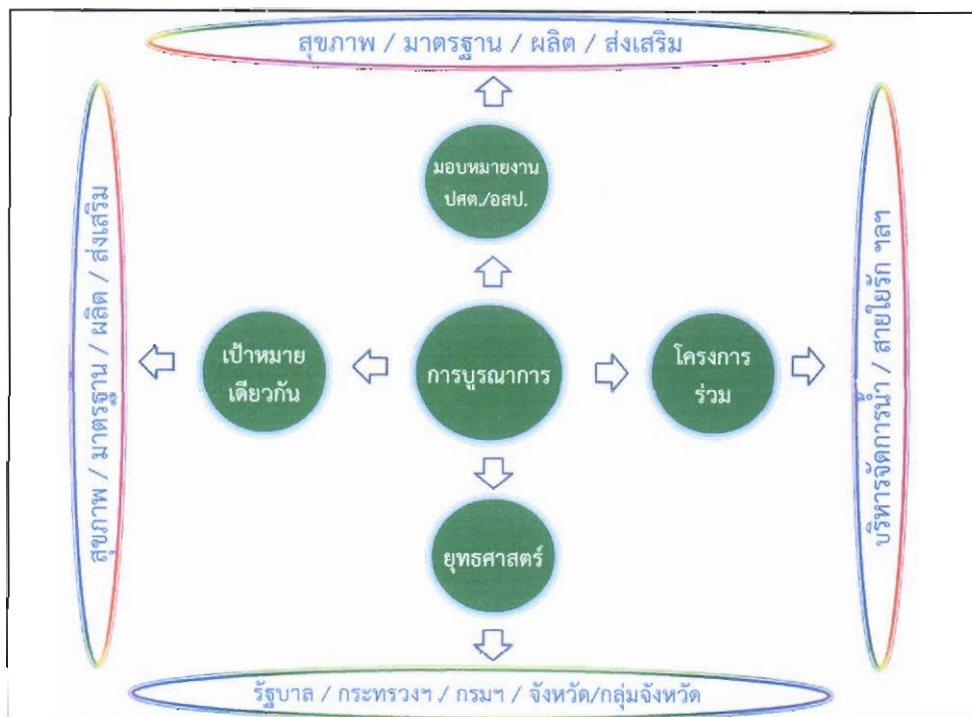
โดย น.สพ.ทฤษฎี ชาวสวนเจริญ
อธิบดีกรมปศุสัตว์

นโยบายการบริหารงานของกรมปศุสัตว์ปีงบประมาณ 2556 โดย อธิบดีกรมปศุสัตว์ (นายทฤษฎี ชาวสวนเจริญ)

นโยบายด้านการทำงาน 3 ความสุข

ความสุขที่ 1 คือ การสร้างความสุข ความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการจากกรมปศุสัตว์ ไม่ว่าจะ เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์หรือผู้ประกอบการด้านปศุสัตว์ โดยการดำเนินงานขอให้เจ้าหน้าที่ของ กรมปศุสัตว์ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถและบริการด้วยจิตสาธารณะ โดยจะต้องตอบสนอง ความต้องการและสร้างความพึงพอใจ ให้กับผู้รับบริการเป็นสำคัญ

ความสุขที่ 2 คือ การสร้างความสุขของบุคลากรทุกคน ทุกฝ่าย ภายในองค์กร โดยการ มุ่งเน้นถึงคุณค่าของทุกคนที่จะขับเคลื่อนให้งานของกรมปศุสัตว์ให้ประสบความสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ ด้วยบรรยากาศแบบพี่น้อง ซึ่งบุคลากรทุกคนของกรมปศุสัตว์ มีส่วนดีและมี ความสามารถที่แตกต่างกันให้นำมาเป็นพลังในการขับเคลื่อนงานของกรมปศุสัตว์ ช่วยสร้าง บรรยากาศความเป็นพี่น้อง ช่วยเหลือเกื้อกูลและให้อภัยซึ่งกันและกัน ทำงานอย่างมีความสุข

ความสุขที่ 3 คือ กรมปศุสัตว์มีส่วนช่วยให้สังคมและประเทศชาติเกิดความสงบสุข สร้าง บรรยากาศแห่งความรัก สามัคคีปรองดองในสังคมปศุสัตว์ เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ประชาสังคม และ ประเทศชาติ

นโยบายตามภารกิจของกรมปศุสัตว์ประจำปีงบประมาณพ.ศ. 2556

1. ด้านอำนวยการ

1.1 การพัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ ให้มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรให้ สอดคล้องรองรับกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป (AEC , กฎหมาย , ระเบียบต่างๆ) ประกอบกับทิศทางการปรับโครงสร้างอัตรากำลังภาครัฐที่จะต้องลดจำนวนอัตรากำลัง ดังนั้นจะต้อง พัฒนาสมรรถนะและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรของกรมปศุสัตว์ให้ทำงานให้เต็มความรู้ ความสามารถ มีการกำหนดแผนการพัฒนาให้ชัดเจน ทั้งด้านการฝึกอบรม ความก้าวหน้าในสาย งานต่างๆ การเลื่อนขั้นเงินเดือน และจะต้องสร้างความเป็นธรรมให้กับบุคลากรในทุกสาขาของ กรมปศุสัตว์

1.2 เร่งรัดปรับปรุงและพัฒนากฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ปัจจุบันและที่จะเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งให้มีการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งได้มอบหมายให้ปศุสัตว์ เขตทั้ง 9 เขต เป็นพี่เลี้ยงให้กับหน่วยงานในส่วนภูมิภาค โดยได้จัดสรรพนักงานราชการในตำแหน่ง นิติกร จำนวน 2 อัตรา ไว้ประจำอยู่ที่สำนักงานปศุสัตว์เขตทุกเขต ดังนั้นในกรณีที่จะต้องมีการ บังคับใช้กฎหมาย ขอให้ประสานมาที่สำนักงานปศุสัตว์เขต และขอให้ร่วมกันทำงานเป็นทีม โดยมี กฎหมายที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.) พ.ร.บ.โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. 2499 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2542

2.) พ.ร.บ.ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. 2525 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2542

- 3.) พ.ร.บ.ควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535
- 4.) พ.ร.บ. ยา พ.ศ. 2510 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
- 5.) พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
- 6.) พ.ร.บ.มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551
- 7.) พ.ร.บ.มาตรฐานสินค้าขาออกพ.ศ.2503 (ก.พาณิชย์)
- 8.) พ.ร.บ.มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511
- 9.) พ.ร.บ. อาหาร พ.ศ. 2522
- 10.) พ.ร.บ.ความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย พ.ศ.
- 11.) พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

1.3 การดูแลสถานที่ทำงานให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย น่าอยู่ น่าทำงาน และดูแลสวัสดิภาพของข้าราชการ และประชาชนที่มาขอรับบริการ

1.4 สารสนเทศด้านปศุสัตว์ ทุกจังหวัดต้องมีข้อมูลพื้นฐานด้านปศุสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นจำนวนเกษตรกร ประชากรสัตว์แต่ละประเภท ฟาร์ม โรงงาน อุตสาหกรรมและการบริโภคภายในจังหวัด และศูนย์สารสนเทศจะต้องประมวลผลในภาพรวมของกรมฯ ซึ่งการสำรวจข้อมูลให้ยึดถือตัวเกษตรกรเป็นหลัก โดยนโยบายต่อไปนั้นจะต้องมีการถ่ายโอนภารกิจให้กับท้องถิ่น โดยเฉพาะการสำรวจเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีสังกัดแน่นอน เช่น สมาชิกสหกรณ์ หรือกลุ่มเกษตรกร แต่สำหรับเกษตรกรรายย่อยยังขาดความเข้มแข็งกรมปศุสัตว์ยังต้องเข้าไปดูแลและให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ข้อมูลพื้นฐาน จะมีความสำคัญ โดยจะเป็นข้อมูลประกอบที่ใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์รายสินค้า

2. ด้านสุขภาพสัตว์

2.1 แผนระวางควบคุมป้องกันโรคระบาดสัตว์ หลักการที่สำคัญคือจะต้องรู้โรคเร็วและควบคุมโรคให้สงบโดยเร็วที่สุด โดยเฉพาะโรคระบาดสัตว์ที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวม จะต้องเฝ้าระวังอย่างเข้มงวดและกำจัดให้หมดไปจากประเทศได้แก่ โรคไข้หวัดนก , โรคนิวคาสเซิล , โรคปากและเท้าเปื่อย , โรคบรูเซลโลซิส , โรควัณโรค , โรค PPRS โรคอหิวาต์สุกรและโรค EIA โรคระบาดสัตว์ที่จะต้องควบคุมให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด ได้แก่โรค Duck Plaque , โรคอหิวาต์เปิด-ไก่ , โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย , โรคแบลคเลค โรคระบาดสัตว์ที่จะต้องไม่ให้เกิดขึ้นในประเทศ (Exotic Disease) ได้แก่ โรค BSE , โรคนิปาห์ , โรครินเดอร์เปสต์ , โรคPPR ทั้งนี้ให้มีการทำงานในลักษณะเชิงรุก มีการเตรียมความพร้อม ซ้อมแผน และเพิ่มประสิทธิภาพเตือนภัยโรคระบาดสัตว์ การสร้างเครือข่ายการเฝ้าระวังโรค การ X-ray เฝ้าระวังโรคไข้หวัดนก การทำลายเชื้อโรคในพื้นที่เสี่ยง การปรับระบบการเลี้ยงสัตว์ปีก การรับรองฟาร์มปลอดโรค การบริหารจัดการวัคซีนของกรมฯให้พอเพียงทั่วถึงและตามรอบระยะเวลาการให้วัคซีน การตรวจวินิจฉัยและรายงานผลวิเคราะห์จะต้องมีความแม่นยำและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ รวมถึงการให้บริการ

ประชาชนในการขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ด้วยระบบ E-service และการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน National Single Window

2.2 ชุดเฉพาะกิจประจำจังหวัด/เขต ขณะนี้ได้จัดตั้งชุดเฉพาะกิจครบทุกเขตและจังหวัด จำนวน 193 ชุดปฏิบัติการ จำนวน 2,025 คน ดังนั้นในกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นในพื้นที่ ขอให้หน่วยเฉพาะกิจของจังหวัดเข้าไปดำเนินการ และรายงานผลการออกหน่วยเฉพาะกิจให้กับปศุสัตว์เขต และในกรณีที่มีปัญหาในวงกว้างและเร่งด่วน ขอให้ท่านปศุสัตว์ กำกับ ดูแล และสนับสนุนให้ความช่วยเหลือจังหวัด โดยระดมกำลังทุกหน่วยเฉพาะกิจในพื้นที่ใกล้เคียงเข้ามาให้ความช่วยเหลือ และรายงานผลการออกหน่วยเฉพาะกิจระดับเขตให้กับสำนักควบคุมป้องกันและบำบัดโรคสัตว์

2.3 การทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID) ซึ่งการดำเนินงานจะแบ่งกลุ่มเป้าหมายเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มที่กฎหมายบังคับใช้ในการเคลื่อนย้ายสัตว์ และ 2. กลุ่มที่อยู่ในแผนปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์ โดยขอให้ทุกหน่วยงานเร่งรัดการดำเนินงานทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID)

3. ด้านมาตรฐานสินค้า (ความปลอดภัยด้านอาหาร)

3.1 พัฒนาระบบการผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน ไม่ว่าจะเป็นฟาร์ม โรงงาน ร้านค้า จำหน่ายสินค้าปศุสัตว์ ให้ได้มาตรฐานสากลหรือตามเกณฑ์ที่กรมปศุสัตว์กำหนด

3.2 การเฝ้าระวังการปนเปื้อนเชื้อโรคและสารตกค้างในสินค้าปศุสัตว์ทั้งระบบ (National Monitoring Plan) การตรวจสอบย้อนกลับ การแจ้งเตือนภัยในสินค้าปศุสัตว์ (Rapid Alert system) และ การให้ความรู้แก่ผู้บริโภคสินค้าปศุสัตว์ (Food Education) โดยรูปแบบการดำเนินงานด้านมาตรฐานจะให้ผู้บริโภคสินค้าปศุสัตว์ เป็นผู้ผลักดันให้ผู้ผลิตสินค้าเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ทั้งนี้ขอให้ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญในนำผลวิเคราะห์จาก Lab มาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาฟาร์ม โรงงานด้านปศุสัตว์ หรือการดำเนินงานตามกฎหมาย

3.3 การพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ ขอให้เร่งรัดโรงฆ่าสัตว์ที่ยังไม่มีใบอนุญาตทุกแห่งจะต้องมายื่นขอใบอนุญาต ซึ่งกรมฯได้กำหนดรูปแบบ(Model)ของโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็ก ไว้เป็นทางเลือกให้กับผู้ประกอบการที่มีเงินทุนน้อย ซึ่งหากไม่ยื่นขอใบอนุญาตจำเป็นที่จะต้องมีการบังคับใช้กฎหมาย โดยกรมฯได้จัดสรรพนักงานราชการตำแหน่งนิติกรไว้ประจำที่สำนักงานปศุสัตว์เขต จำนวน 2 อัตรา

3.4 การพัฒนาร้านค้าจำหน่ายเนื้อสัตว์ (Meat shop) ขอให้เร่งรัดการพัฒนาและตรวจรับรองร้านค้าจำหน่ายเนื้อสัตว์ ทั้งในระดับอำเภอและจังหวัด

4. ด้านพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สัตว์

4.1 เน้นงานวิจัยที่ตอบโจทย์ปัญหาในพื้นที่เป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของเกษตรกร และจะต้องมีการนำผลงานวิจัยไม่ว่าจะเป็นด้านสุขภาพ / มาตรฐาน / ผลิต / ส่งเสริมไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ดังนั้นหน่วยงานกอง/สำนักที่เสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณด้านงานวิจัยจะต้องคำนึงเรื่องนี้เป็นสำคัญ และกองแผนงานจะต้องติดตาม กำกับ และพิจารณาความเหมาะสม ตลอดจนจัดสรรให้กับงานวิจัยในลักษณะดังกล่าว

4.2 การกระจายสัตว์พันธุ์ดีสู่เกษตรกร

4.2.1 การสร้างและขยายฟาร์มเครือข่ายเพื่อกระจายสัตว์พันธุ์ดีแทนกรมปศุสัตว์

4.2.2 การจำหน่ายสัตว์พันธุ์ดีของศูนย์/สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ ควรมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.2.3 การให้บริการผสมเทียมและย้ายฝากตัวอ่อน ควรจะให้บริการเฉพาะเกษตรกรรายย่อย สำหรับเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ จะต้องมีการถ่ายโอนภารกิจให้กับสหกรณ์ รวมทั้งเร่งรัดโครงการเร่งรัดผลิตโคเนื้อคุณภาพ (Flagship) ซึ่งเป็นโครงการตามนโยบายรัฐบาล และผลักดันการรับรองคุณภาพมาตรฐานศูนย์ผลิตน้ำเชื้อภาคเอกชน ให้สามารถผลิตน้ำเชื้อจำหน่ายแทนกรมปศุสัตว์

4.3 การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ จะต้องพัฒนาศูนย์ฯ/สถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ของกรมปศุสัตว์ให้ได้มาตรฐาน มีระบบการควบคุมป้องกันโรคระบาดสัตว์ และกำหนดทิศทางการพัฒนาให้แต่ละศูนย์/สถานีฯ มีความเป็นเลิศในชนิดสัตว์ที่เหมาะสมกับพื้นที่

4.4 การกระจายพันธุ์พืชอาหารสัตว์

4.4.1 สนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นจัดตั้งคลังเสบียงอาหารสัตว์สำรอง (งบประมาณ)

4.4.2 ผลักดันให้เกษตรกรปลูกพืชอาหารสัตว์/เมล็ดพันธุ์ เพื่อการจำหน่ายไปต่างประเทศ (AEC)

4.4.3 การเตรียมเสบียงอาหารสัตว์ รองรับภัยพิบัติ

5. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงสัตว์

5.1 สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ขอให้ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญและติดตามความก้าวหน้าของโครงการฯ ไม่ว่าจะเป็โครงการพระราชดำริ โครงการหลวง หรือโครงการธนาคารโค-กระบือเพื่อเกษตรกรฯ

5.2 การส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกรรายย่อย ผลักดันและส่งเสริมให้ความรู้ตามภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยยึดหลักตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มการผลิตหรือจัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชน เพื่อการมีส่วนร่วมของกลุ่มเกษตรกรและชุมชน และสะดวกต่อเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งนี้จะต้องมีการถ่ายโอนภารกิจให้กับกลุ่มหรือท้องถิ่นเพื่อบริหารจัดการต่อไป เช่น โครงการธนาคารโค-กระบือฯ

5.3 การให้บริการเกษตรกรและประชาชนทั่วไป โดยผ่านทางโครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ และโครงการสัตวแพทย์พระราชทาน ขอให้ให้ความสำคัญและร่วมบูรณาการในพื้นที่

5.4 การบริหารจัดการภัยพิบัติด้านปศุสัตว์ จะต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้ง 3 ช่วง คือ ก่อนเกิดภัย

- เตรียมความพร้อม (วิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดภัยในพื้นที่ จัดเตรียมสถานที่อพยพสัตว์ระดับหมู่บ้าน/ตำบล แหล่งเสบียงสัตว์ จัดหาแหล่งน้ำ/การขนส่งน้ำ)
- ชักซ้อมแผน

- แจ้างเตือนภัย และให้ข้อมูลที่สำคัญแก่เกษตรกร เพื่อเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุ
- ขณะเกิดภัย** (กปศ. เป็นหน่วยงานเดียวใน กษ. ที่ต้องเข้าไปช่วยเหลือสัตว์ในขณะเกิดภัย)
- อพยพสัตว์ ดูแลสุขภาพสัตว์ ป้องกันควบคุมโรคระบาดสัตว์
 - สนับสนุนเสบียงสัตว์
 - ของบภัยพิบัติจากผู้ว่าพื้นที่ หากงบผู้ว่าไม่เพียงพอให้เสนอเรื่องถึงกรมฯ เพื่อขอใช้เงิน
- ทดรองราชการในอำนาจของปลัด กษ. (50 ล้านบาท)
- การประเมินผลกระทบ : ต้องกำหนดคำจำกัดความของ “สัตว์ที่ได้รับผลกระทบ” ให้ชัดเจน เพื่อประเมินค่าชดเชยให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

หลังเกิดภัย

- การฟื้นฟูด้านสุขภาพสัตว์
- การฟื้นฟูด้านอาหารสัตว์
- การฟื้นฟูอาชีพ
- การจ่ายเงินชดเชยตามระเบียบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

6. ด้านการบูรณาการ

6.1 ให้มีการบูรณาการการทำงานด้านปศุสัตว์ในพื้นที่ โดยยึดถือกลุ่มเป้าหมายเดียวกันในการดำเนินงานเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เป็นสำคัญ และเป็นการลดค่าใช้จ่ายภาครัฐ เช่น การสร้างฟาร์มเครือข่าย โครงการธนาคารโค-กระบือ เป็นต้น ควรจะมีการวางแผนเข้าไปดำเนินการร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านการส่งเสริม ด้านการผลิต ด้านสุขภาพสัตว์และด้านมาตรฐาน ไม่ใช่ต่างฝ่ายต่างเข้าไปดำเนินการ หรือมีเป้าหมายไม่สอดคล้องกัน

6.2 การมอบหมายงานให้ปศุสัตว์ตำบลและอาสาปศุสัตว์ ให้มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานในทุกๆ เรื่องด้านปศุสัตว์ในระดับพื้นที่ เพื่อเป็นเครือข่ายและผู้ช่วยปศุสัตว์อำเภอ และให้ท้องถิ่นเห็นความสำคัญและต่อไปจะต้องมีการถ่ายโอนภารกิจให้กับท้องถิ่น

6.3 การบูรณาการโครงการร่วมระหว่างกรมปศุสัตว์กับหน่วยงานภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และระหว่างหน่วยงานอื่น เช่น โครงการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร , โครงการสัตว์แพทย์พระราชทาน เป็นต้น ขอให้พื้นที่ให้ความสำคัญ

6.4 การบูรณาการด้านยุทธศาสตร์ กรมปศุสัตว์ได้จัดทำยุทธศาสตร์รายสินค้า ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามนโยบายของนายกรัฐมนตรีและของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อรองรับการเปิดเขตการค้าเสรีและการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ซึ่งการบูรณาการยุทธศาสตร์ จะเป็นช่องทางหนึ่งในการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณผ่านทางยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนั้นจึงขอให้ทุกหน่วยงานพิจารณายุทธศาสตร์รายสินค้า และนำไปปฏิบัติในระดับพื้นที่ โดยในปี 2556 กองการเจ้าหน้าที่ได้กำหนดตัวชี้วัดของปศุสัตว์จังหวัดในเรื่องยุทธศาสตร์รายชนิดสัตว์ เพื่อประเมินผลการปฏิบัติราชการ

* ยุทธศาสตร์รายชนิดสัตว์ ได้มีการมอบหมายให้ท่านรองอธิบดี รับผิดชอบในการกำกับดูแล ดังนี้

1. รอท.ธนิตย์ เอนกวิทย์ รับผิดชอบ ยุทธศาสตร์โคเนื้อ กระบือ แพะ-แกะ

2. รอด.อยุธยา หรินทรานนท์ รับผิดชอบ ยุทธศาสตร์โคนม
3. รอด.นิรันดร เอื้องตระกูลสุข รับผิดชอบ ยุทธศาสตร์สุกร
4. รอด.วิมลพร ธิติศักดิ์ รับผิดชอบ ยุทธศาสตร์ไก่พื้นเมือง/เป็ดไล่ทุ่ง สัตว์ปีกระบบฟาร์ม